

Digikuvajaajan opas

Vinkkejä digitaalikameran omistajalle

Digitaalikameroiden suosio on kasvanut suuresti viime vuosina, johtuen lähinnä hinta-laatu-suhteen paranemisesta. Useaan kotiin hankitaankin perinteisen filmikameran sijasta monin verroin kalliimpi digitaalikamera. Kun kallis hankinta on tehty, onkin syytä perehtyä siihen, mitä kaikkea kameralla voikaan tehdä ja mitkä ovat sen edut perinteiseen filmikameraan verrattuna.

Vesa Laitinen

Digikameroiden merkittävin eroavaisuus tavalliseen filmikameraan verrattuna on kuvaamisen vaivattomuus ja edullisuus. Kameran ostamisen jälkeen muita rahamenoja ei koidu, ja kuvaamisen edullisuutta kannattaakin käyttää hyväkseen. Kuvia ei ole syytä säästellä, koska rahaa ei kulu filmeihin taikka filmien kehitykseen.

Kameraa on turha jättää kotiin lojumaan, vaan sitä kannattaa pitää mukanaan, missä sitten liikkuukin. Laitteen koko luonnollisesti vaikuttaa kynnykseen ottaa kamera mukaan, mutta tunnetustihan kameraa tarvitaan eniten silloin, kun se ei ole mukana. Hyvä kantopussi tai laukku helpottaa itse kameran sekä mahdollisten lisätarvikkeiden mukana kuljetusta.

Ahkerasti kuvatessa tulee samalla tutustuttua paremmin kameraan ja sen toimintoihin. Kameran toimintojen tunteminen onkin ensisijaisen tärkeää, jotta kuvia voisi ottaa muissakin kuin ihanneolosuhteissa. Nykyiset käyttäjäluokan digitaalikamerat ovat suhteellisen helppokäyttöisiä, ainakin jos tyydyttään kuvaamaan automaattiasetuksilla. Toisinaan sattuu kuitenkin tilanteita, jolloin tuntemus kameran toiminnasta tulee tarpeeseen.

Megapikselit pakettiin

Digikamera tallentaa kuvat muistikortille, jonka tyyppi riippuu kameravalmistajasta. Muistikortin tyyppi ei ole niinkään olennainen, vaan sen koko. Loogisesti voimme päätellä, että mitä isompi muistikortti, sitä enemmän sille mahtuu kuvia.

Muistikortille mahtuvien kuvien määrä riippuu kuitenkin käytetystä resoluutiosta sekä pakkaussuhteesta.

Resoluutio on se tarkkuus, jolla kamera tallentaa kuvat muistikortille, eli mitä suurempi resoluutio, sitä enemmän informaatiota kuva sisältää. Jos kame-

OnlineFoto on esimerkki ohjelmasta, jonka kautta käyttäjä voi lähettää digikuvansa tulostettavaksi.

Etusivu - Info - Palaute - Haku - Arkisto - Keskustelu Valokuvaus / Muu kuvataide / Kirjallisuus / Musiikki

aukea.net/valokuvaus Kirjautu sisään

Uusimmat työt

07/2003

- Vetsiä kuvia
- Kaverukset
- Recent Work
- Aurinkoraidat
- Raikasta
- Flora & fauna
- tauko
- Jotain sinistä, jotain valkoista
- Kesäaamut järvellä
- Girl Violated
- Hiljaa hyvä tulee
- Kesällä.
- Kalakisa
- Tähtisilta
- Maalla
- Rottaniitettä
- Spotti - Ihmisiä
- Piikkipaikka
- Suvimaisema
- Aamukoite Torronsuolla
- Troubleshooting
- Tulita
- Paikan valinta.
- basics
- Ilmatila
- Al Pitrelli
- Ohi
- Yötön yö
- Kaino
- Veljekset
- Uusi aamu
- Raatoja
- Kehä II
- Hiljaista Rakkautta
- Iltauinnilla
- Kolikkojen huoneiden asukas
- Auringon luomaa tunnelmaa
- Joulun syysaamuna
- Ms. Crossattu tippa.
- Muotoja pimeässä
- Kaksi tetradrakhmaa
- Järvi
- Alkuvuoden satoa
- Lumen muotoja

Kaikki työt

Kaikki kuvaajat

Tulta

Kuvaaja: Antero Laukkanen

Katso teos

Valokuvaus

Valokuvausosio on tarkoitettu harrastuksen esittelyyn sekä näyttelyiden että yksittäiskuvien muodossa. Sekä digi että perinteinen kuva ovat sallittuja, kunhan lähtökohtana on kameralla otettu kuva. Tervetuloa tutustumaan Suomen harrastajavalokuvauksen nykyhetkeen - ja antamaan oma taiteellinen panoksesi maailmalle.

Säädä monitorisi! [1.7.2003]

Ovatko monitorisi säädöt kunnossa? Vai näyttävätkö kuvat usein liian tummilta? Säädä monitorisi [tämän linkin](#) avulla.

Fotofinlandia 2004 [21.4.2003]

Finnfoto ry kutsuu suomalaiset valokuvaajat Fotofinlandia 2004 -kilpailuun. Kilpailu on avoin kaikille suomalaisille valokuvaajille. Kilpailussa jaetaan kymmenen palkintoa, pääpalkinto on 17000 euroa. Lisätietoja [Finnfoto ry:n sivuilla](#).

Keskusteluissa nyt

- Miksi harrastat valokuvausta? 10 vastausta, uusin 11.7.2003
- Objektiviin kierteen malli??? 1 vastaus, uusin 11.7.2003
- Yashica FX 3 super 1 vastaus, uusin 11.7.2003
- vielä siitä Yashicasta 1 vastaus, uusin 11.7.2003
- Digitaalisesti käsiteltyä kuvia, 5 vastausta, uusin 10.7.2003
- Mi Tokina AT-X pro 28-70mm f2.6-2.8 (EOS) kirjoitettu 6.7.2003

Lue lisää

Parasta juuri nyt

- suudelma
- Sudenkorento ilta-auringossa
- Portaati
- Kohtauspaikka

Aukea.net on kotimainen sivusto, jossa harrastelijat voivat julkaista kuviaan muiden sivuilla kävijöiden kommentoitavaksi.

mareissuilla, jolloin mahdollisuutta muistikortin tyhjentämiseen ei ole, saattaisi kaivata enemmän muistitilaa kuvilleen.

Muistikorttien kokokirjo on laaja, riippuen muistikorttityypistä. Esimerkiksi CompactFlash-korttien kokoluokat ulottuvat aina kolmeen gigatavuun asti. Kolmen gigatavun muistikortti saattaa harrastelijakäytössä mennä jo hieman liiallisuuksiin, mutta esimerkiksi 128 tai 256 megatavun kortit alkavat jo riittää kuvaukseen kuin kuvaukseen, eikä hintaluokkaan ole päättä huimaava. 256 megatavun muistikorttien hinnat liikkuvat sadan euron molemmin puolin, riippuen kameraan sopivasta muistikorttityypistä.

Hallitse kuviasi

Kun kuvat on saatu digikamerasta tietokoneelle, ei niistä ole paljoa iloa, jos niiden katselu ei onnistu. Yleensä digitaalikameran mukana tulee jokin yksinkertainen kuvienhallintaohjelma, jolla kuvien kääntely, pienentely sun muut perustoiminnot onnistuvat. Hallintaohjelmalta ei paljoa enempää vaaditakaan, ja monipuolisempi kuvien editointi kannattaakin hoitaa oikealla kuvankäsittelyohjelmalla.

Hallintaohjelmissa kuvia voidaan selailla thumb-nail- eli peukalonkynsikuvien avulla. Näin jokaista kuvaa ei tarvitse erikseen avata kuvankatseluohjelmaan, ja myös tiettyjen kuvien etsiminen helpottuu. Kuvakokoelman paisuessa yksittäisen kuvan etsiminen satojen, jopa tuhansien kuvien joukosta voi olla vaikeaa, varsinkin jos kuvia ei ole muutenkaan lajiteltu mitenkään.

Kuvienhallintaohjelman avulla kuvia on helppo jaotella aiheiden mukaan, esimerkiksi erillisiin kansioihin, jolloin joulukuvat ovat omassa kansiossaan, kesäkuvat toisessa ja niin edelleen. Eräiden hallintaohjelmien avulla kuvat pystyy kategorisoimaan siististi omiin luokkiinsa, vaikka kaikki kuvat sijaitisivatkin yhdessä ja samassa kansiossa.

Muita kuvienhallintaohjelman käyttötarkoituksia ovat esimerkiksi pystysuunnassa kuvattujen kuvien kääntäminen oikein päin ilman erillistä tallennusta, valotus- ja värivirheiden korjaaminen sekä kevyt editointi. Myös nettiin laitettavien kuvagallerioiden sekä diaesitysten luonti onnistuu useimmissa ohjelmissa.

Saatavilla on useita erilaisia ohjelmia digikuvien hallintaan. Esimerkiksi IrfanView on monipuolinen ohjelma ja se on lisäksi ilmainen yksityiskäytössä. Muita maksullisia ohjelmia ovat muun muassa ACDSee sekä Photoshop Album, joista jälkimmäinen on arvioitu Enterin numerossa 2/2003. Windows XP osaa muodostaa peukalonkynsikuvat kansion sisältä löytyvistä kuvista, mutta varsinaiseen kuvien hal-

ra pystyy esimerkiksi 3,2 megapikselin tarkkuuteen, tarkoittaa tämä sitä, että kamerasi tuottamissa kuvaväritiedoissa on 3,2 miljoonaa pikseliä eli kuvapistettä kuvaa kohden. Tällöin kamerasi tuottamien kuvaväritiedosten maksimitarkkuus on tyypillisesti 2048 x 1536 kuvapistettä.

Eri asia onkin, mikä on kamerasi aito resoluutio. Megapikselimäärä on loppujen lopuksi pelkkä luku, ja kuvanlaatuun vaikuttavat monet muutkin seikat kuin pelkkä nimellinen maksimiresoluutio. Megapikseleistä ei ole paljoa hyötyä, jos esimerkiksi kamerasi optiikka vastaa muovipullon pohjaa.

Yleisesti ottaen kuvat on järkevää kuvata parhaalla resoluutiolla, ja pienentää tarpeen mukaan vasta kuvankäsittelyohjelmalla. Näin kuvaan saadaan mukaan mahdollisimman paljon informaatiota. Jos tarkoituksena on kuvata kuvia suoraan nettiin, tai jos muistikortin kapasiteetti on rajallinen, kannattaa harkita pienemmän resoluution käyttöä.

Toinen kuvan tiedostokokoon vaikuttava tekijä on kuvan pakkaussuhde. Useimmiten digitaalikamerat tallentavat kuvat JPEG-muodossa, joka on häviöllinen pakkausmenetelmä. Tämä tarkoittaa sitä, että kuvaa tallennettaessa siitä katoaa informaatiota, riippuen pakkaussuhteesta. Mitä suurempi pakkaussuhde, sitä pienemmäksi kuvan tiedostokokoa saadaan, sitä useampi kuva muistikortille mahtuu.

Joissain digitaalikameroissa on mahdollista tallentaa kuva pakkaamattomassa TIFF-muodossa. TIFF ei ole häviöllinen pakkausmenetelmä, jolloin kaikki informaatio säilyy, ja kuvanlaatu on paras mahdollinen. Samalla kuvan tiedostokokoa kasvaa kuitenkin suuresti, jopa useisiin megatavuun. TIFF-pakkausmenetelmää kannattaakin käyttää vain silloin, kun kuvista on tarkoitus tehdä suurikokoisia tulosteita, tai kun kuvasta muuten vaaditaan erityisen hyvää laatua.

Muistikorttien kirjo

Yleensä kamerasi mukana tuleva muistikortti on varsin pieni ja mitoitettu niin, että kamerasi osaan pysytty kuvaamaan sille muutamaa kuvan kerrallaan. Nykyisten kuluttajaluokan digikameroiden mukana tulevien muistikorttien koko liikkuu 8 ja 32 megatavun välillä, jolloin parhainta resoluutiota sekä pakkaussuhdetta käytettäessä muistikortille mahtuu vain muutama kuva.

Peruskuvauksessa, normaalia kuvanlaatua käytettäessä kamerasi mukana tulevan kortin kapasiteetti riittää juuri ja juuri, kunhan välillä on mahdollisuus ladata kuvat tietokoneelle ja tyhjentää kortti. Pidemmän päälle, valokuvausharrastuksen kehityksessä kortti voi käydä ahtaaksi, ja esimerkiksi lo-

JPEG-pakkauksen aiheuttamat jäljet näkyvät erityisesti yksityiskohdissa. Vasemmalla normaalin JPEG-pakkauksen jäljet ja oikealla enemmän pakatun.

lintaan kannattaa hankkia esimerkiksi joku edellä mainituista ohjelmista.

Digikuvien arkistointi ja erityisesti muokkaus vaatii tietokoneelta jonkun verran potkua, erityisesti keskusmuistia, johtuen digikuvien suuresta tiedostokoosta. Lähes kaikki suhteellisen uudet tietokoneet ovat riittäviä digikuvien arkistointiin ja editointiin. Pidemmän päälle ahkeran kuvaajan ongelmaksi saattaa muodostua kiintolevytilan puute. Digikuvan koko saattaa olla yli megatavun, jolloin tuhat kuvaa vie jo gigatavun verran kiintolevytilaa. Ongelman voi tietysti ratkaista polttamalla kuvat CD-ROM-levyille tai yksinkertaisesti ostamalla lisää kiintolevytilaa.

Alkuperäiskuvat arkistoihin

Aina ei tule muistaneeksi, että kaikki digitaalikaameralla kuvatut kuvat ovat tallessa vain tietokoneella tai kameras muistikortilla. Siksi esimerkiksi kiintolevyn hajotessa kaikki kuvat saattavat kadota, koska kopioita ei ole muualla. Siksi onkin erityisen tärkeää huolehtia, että muistaa tasaisin väliajoin ottaa varmuuskopiot kuvistaan, ihan vain kaiken varalta.

Digikuvien arkistointiin on erillisiä ohjelmia, ja osa kuvienhallintaohjelmista taitaa nopean ja vaihtavan arkistoinnin. Jos käytössä ei kuitenkaan ole kuvienhallintaohjelmaa, niin helpoin tapa on siirtää kuvat ensin kamerasta tiettyyn hakemistoon ja polttaa ne suoraan CD-levylle, olettaen että käytössä on polttava CD-asema. Tämän jälkeen kuvat voi muokata mieleisikseen ja järjestellä mielensä mukaan esimerkiksi alikansioihin.

Samalla digikuvien originaali- eli alkuperäisversiot pysyvät tallessa. Kuvien muokkaus ja uudelleen tallentaminen huonontaa aina kuvan laatua, ja jos myöhemmin haluaisikin muokata kuvaa toisella tavalla, on hyvä, että alkuperäinen versio on tallessa esimerkiksi juuri CD-levyllä. Samoin jos kuvista on tarkoitus teettää paperikuvia tai muita tulosteita,

joissa kuvan tarkkuus on tärkeää, kannattaa käyttää alkuperäiskuvia.

Akut vai paristot?

Vaikka nykyiset digitaalikaamerat eivät syökään yhtä paljon paristoja kuin vielä pari vuotta sitten, voidaan niitä kuitenkin sanoa melkoisiksi paristosyöpiiksi verrattuna filmikameroihin. Eniten virtaa syövät kameras nestekidenäyttö sekä salama. Salama on toisinaan korvaamaton, mutta nestekidenäyttö kannattaa kytkeä pois päältä silloin kun sitä ei tarvitse, jos on mahdollista kuvata normaalin etsimen läpi. Samoin itse kamera kannattaa sulkea, kun sitä ei enää käytä. Lähes kaikki kameras sammuttavatkin itse itsensä, kun niitä ei käytetä esimerkiksi viiteen minuuttiin.

Osassa digitaalikaameraista on sisäinen akku, jota ei joissakin tapauksissa pysty irrottamaan kamerasta mitenkään, osa taas toimii normaaleilla sormiparistoilla. Molemmilla on etunsa, mutta jos käytössä on paristoja syövä malli, kannattaa harkita uudelleenladattavien akkujen hankintaa. Muutama akkupari sekä akkulaturi maksavat pian itsensä takaisin, kun joka kerta ei tarvitse ostaa uusia paristoja. Ympäristön kannaltakin akkujen käyttö on järkevämpää.

Mukana kannattaa aina pitää vara-akku tai paristoja, tai mikä kameras virtalähteenä nyt sattuuukaan toimimaan. Kaikissa kameroissa ei ole akun kapasiteetin näyttöä, ja kuten muistikortinkin kanssa, myös akuilla on tapana loppua juuri silloin, kun niitä eniten tarvittaisiin. Hyvään kamerapussiin tai laukkuun voi helposti laittaa lisäparistot.

Täytesalamaa käytettäessä sekä kohde että tausta saadaan valottumaan oikein. Tosin salaman kanssa kuvattaessa on vaara, että silmät näyttäisivät kuvassa punaisilta, kuten tässä.

Normaaleja paristoja käyttävässä kamerassa on tietenkin se etu, että varaparistoja on saatavissa lähes kaikista kaupoista, jolloin tiukan paikan tullen voi aina turvautua kaupoista löytyviin paristoihin, myös ulkomailla.

Kuvaus hämärissä olosuhteissa

Valokuvauksessa valoa ei ole koskaan liikaa. Jos valoa olisi aina tarpeeksi, koko valokuvausharrastus olisi hyvin yksinkertaista. Todellisuudessa valoa ei tunnu koskaan olevan tarpeeksi, ja toisinaan sitä on aivan liian vähän. Digikameroilla hämärässä kuvaaminen saattaa olla hieman helpompaa kuin filmikameralla, mutta silti on hyvä tietää muutama asia liittyen niin filmi- kuin digitaalikaameroiden valotusaikeihin sekä valovoimaan.

Hämrässä kuvatuista kuvista on tapana tulla "tärähtäneitä". Tämä johtuu siitä, että kamera on ehjintynyt liikahtaa valotuksen aikana, eikä kuvasta näin tule terävä. Digitaalikaameroiden automaattivalotus toimii siten, että se mittaa kohteen valoisuuden, ja määrittää kameras aukon sekä valotusajan sen mukaan. Aukon suuruus vaikuttaa kuvan syväterävyyteen, eli tarkennuksen ulkopuolella olevat kohteet näyttäisivät sumeammilta, mitä suurempi aukko on, eli mitä pienempi aukkonumero on.

Tärkeämpää on kuitenkin ymmärtää valotusajan vaikutus kuvien tarkkuuteen. Hämrässä olosuhteissa, joissa valoa on niukasti, tarvitaan pidempi valotusaika. Kun valotusaika on pidempi kuin 1/30 sekuntia, on tärähdysten vaara jo ilmeinen, riippuen

Digitaalikameran automaattinen valkotasapainon säätö ei tuota aina haluttua tulosta. Vasemmalla alkuperäinen kuva ja oikealla tietokoneella käsitelty versio.

luonnollisesti polttovälistä. Mitä suurempi polttoväli, eli kansanomaisemmin mitä enemmän kuvaa on ”zoomattu”, sitä lyhyempi valotusaika vaaditaan. Samoin kohteen liike vaikuttaa kuvan terävyyteen. Esimerkiksi ohi kulkevaa autoa varten tarvitaan suhteellisen lyhyt valotusaika. Yleensä kameran nestekidenäytöllä näkyy jonkinlainen symboli, kun käytössä on liian lyhyt valotusaika kuvattavaksi käsivaralta.

Yksi mahdollisuus on tietysti käyttää salamaa, jolloin salamavalon avulla kohdetta saadaan valaistua sen verran, että voidaan käyttää valotusaikaa, jossa kamera ei vielä ehdi tärähtää. Salaman käyttö kuitenkin rajoittuu usein pelkästään sisätiloihin, sillä useimmiten salaman teho riittää valaisemaan vain korkeintaan muutaman metrin päässä seisovan kohteen.

Salamavalon käyttö aiheuttaa myös niin sanotun punasilmäisyyden, jolloin ihmisten ja varsinkin eläinten silmät näyttävät hohtavan punaisilta. Ilmiötä voi yrittää välttää käyttämällä kameran punasilmäisyyden poistoa, jolloin salamavalo välähtää useamman kerran kohteen pupillien supistamiseksi. Varmin keino poistaa punaiset silmät jälkikäteen kuvankäsittelyohjelmalla, joissa usein on juuri tarkoitukseen suunniteltu toiminto.

Hämärässä kuvatessa kannattaa tukea kamera mahdollisuuksien mukaan. Häätövarana käy esimerkiksi pöytä, mutta valokuvausharrastuksen edetessä voi harkita yksijalkaisen monopodin tai kolmijalkaisen tripodin eli kamerajalustan hankintaa. Jalustojen ongelmana on tietenkin niiden suuri koko, jolloin mukaanottokynnys on korkeampi, mutta saatavilla on myös pieniä jalustoja, joiden avulla vitkalaukaisijaa käyttäen voi saada itse kuvaajankin mukaan tilannekuviin.

Kuvan tärähtämistä voi yrittää vähentää jo pelkällä kuvaustekniikalla. Käden voi tukea vartaloa vasten ja kamerasta pitää tiukasti kiinni molemmil-

la käsillä. Jos mahdollista, auttaa esimerkiksi seinään nojaaminen ja hengityksen pidättäminen painettaessa hitaasti ja vakaasti laukaisijaa. Menetelmä saat-
taa kuulostaa akrobaattiselta, mutta enemmän kuv-
vatsessa kyllä huomaa, miten kuvan saa otettua mah-
dollisimman tasaisesti.

Valolla mielenkiintoa kuviin

Valo on varsin tärkeä elementti valokuvauksessa. Valon määrän tärkeys tulikin jo aiemmin ilmi, mutta valolla voi tehdä paljon muutakin. Suunta, josta valo tulee kohteeseen sekä itse valon väri vaikuttavat kuvan tunnelmaan, sekä tekniseen laatuun.

Digikameroiden valkotasapainon säätö on välillä hieman kyseenalainen. Valkotasapainolla tarkoitetaan valaisevan valon aiheuttamaa värien muutosta. Esimerkiksi talvisena päivänä kuvattaessa kuvista tahtoo tulla sinisiä, kun taas sisätiloissa kuvatut kuvat tahtovat olla turhan keltaisia. Digikamerat yrittävät havaita vallitsevan valon värin ja säätää valkotasapainon sen mukaan. Tästä huolimatta värit saatavat edelleen olla pielessä ja usein joudutaan turvautumaan kuvankäsittelyohjelman väriensäätötoimintoihin.

Vastavaloon kuvattaessa kannattaa varmistaa, että kamera mittaa valaistuksen itse kohteesta. Muuten kuva alivalottuu ja itse kohde näyttää aivan liian tummalta. Valotuksen saa useimmissa kameroissa lukittua mittaamalla valon esimerkiksi kohteen kasvoista painamalla laukaisimen puoliksi poh-

jaan, rajaamalla kohteen sen jälkeen ja laukaisemalla kuvan vasta sitten. Useimmista kameroista löytyvällä täytesalamalla voi myös valaista kohteen vastavaloon kuvattaessa, jolloin sekä tausta että itse kohde ovat valottuneet sopivasti.

Valoa kannattaa käyttää tunnelman luomiseen. Matalalta paistava ilta-aurinko luo mukavan lämpimän valon, kun taas korkealta paistava päiväaurinko on kirkas ja jyrkkä. Ihanteellinen sää valokuvauksessa onkin pilvipouta. Kuvattaessa henkilöitä auringonvalossa kannattaa huomioida auringon paikka niin, ettei se ole suoraan kuvaajan takana, jolloin vältytään auringon häikäisystä johtuvista irvistysilmeistä.

Digikuvat paperille

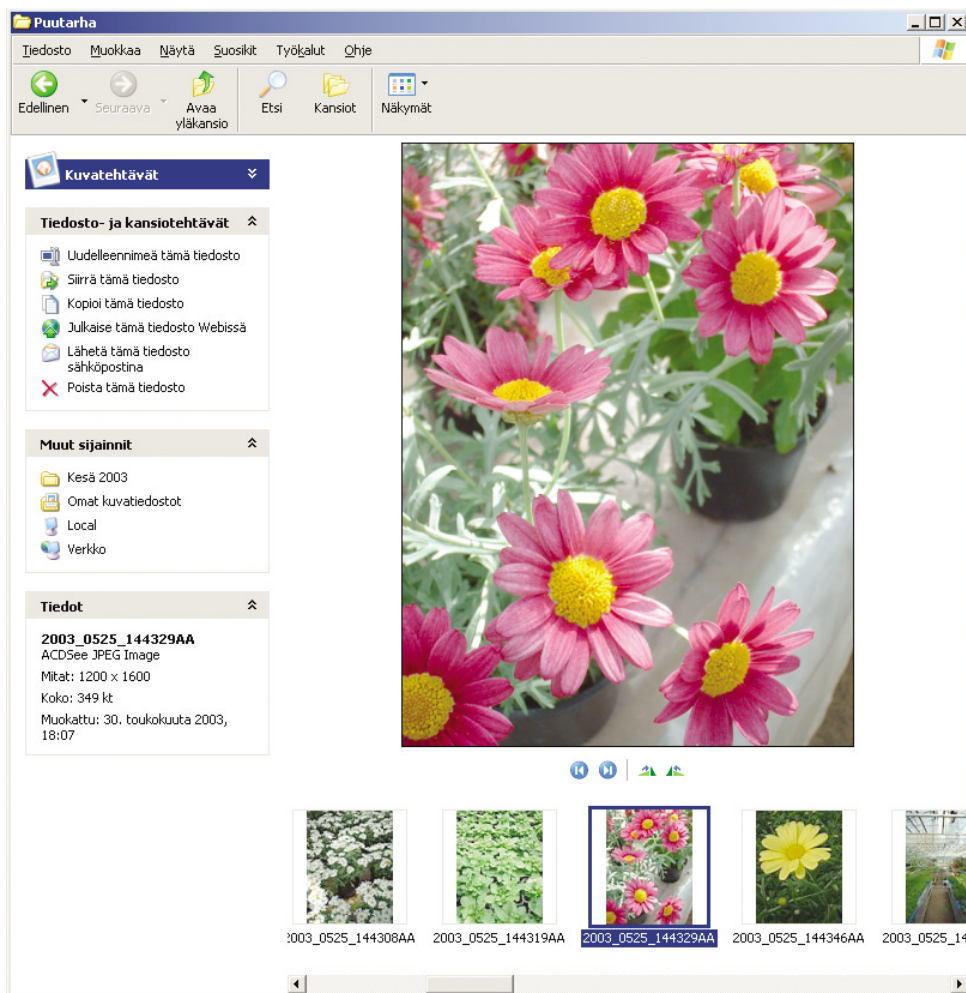
Digikuvien katselu onnistuu tietokoneen ruudulta, mutta toisinaan kaipaisi silti paperikuvia, joita hypistellä. Onhan paperikuva monikäyttöisempi, sitä voi kuljettaa mukanaan, näyttää helposti tuttaville tai laittaa vaikka kehyksiin seinälle.

Helpoiten digikuvien paperille siirtäminen onnistunee tulostamalla paperikuvat itse. Taloudellista kyseinen homma ei ole, eikä nopeakaan, jos tarkoituksena on tulostaa useampi kuva. Valokuvatasoisen paperikuvan tulostamiseen vaaditaan laadukas valokuvatulostin, valokuvapaperia sekä mahdollisesti valokuvatulostukseen suunnitellut musteet, riippuen tulostimen mallista. Tulostaminen on myös hidasta puuhaa, ja esimerkiksi lomakuvien tulostamiseen saattaa tuhrautua yllättävän paljon aikaa.

Lienee sanomattakin selvää, että esimerkiksi A4-kokoisen valokuvan tulostaminen kuluttaa aika paljon mustetta, joten yhdellä mustepatruunalla ei kovin useaa kuvaa tulosteta. Yhdelle A4-kokoiselle kuvalle voikin muodostua hintaa useampi euro. Satunnaisesti kuvia tulostettaessa hinta ei vaikuta pahal-

Vastavaloon kuvattaessa valotus kannattaa mitata itse kohteesta, tai muuten kuva saattaa alivalottua.

Windows XP:hen sisältyy oma kuvaselain, jonka avulla kuvia voi selailla niiden peukalonkynsikuvien avulla.

mielenkiintoa tuomalla kuvakulmaan jotain uutta ja jännittävää. Esimerkiksi koiraa kuvattaessa ei kannata asettua tasolle, josta ihminen sen näkee, vaan mennä rohkeasti maanpinnalle ja kuvata koiraa sen omalta tasolta.

Määrä ei tietenkään korvaa laatua, vaan digikuvien laatuun kannattaa panostaa yhtä paljon kuin filmikuvienkin. Digikuvaamisen edullisuus kannattakin siis nähdä pelkästään apukeinona itse kuvausharrastuksen harjoitteluun. Loppujen lopuksi kamera on pelkkä väline, ja kuvaaja ottaa itse kuvat.

Kuvaamaan ei kuitenkaan opi ohjeita lukemalla tai muiden kuvia katsomalla, vaikka ne tietenkin kuvausharrastuksen suhteen kehittäviä ovatkin. Kuten muissakin harrastuksissa, myös valokuvauksessa oppii tekemällä, siis valokuvaamalla. Valokuvaus on hyvin pitkälti improvisaatiota, ja oikeastaan vain mielikuvitus asettaa kuville rajat. Kuitenkin on hyvä opetella valokuvauksen perussäännöt, ennen kuin alkaa varsinaisesti niitä rikkomaan. Kannattaakin tutustua alan lehtiin tai lainata kirjastosta vaikka valokuvausta käsittelevä kirja.

Internet on mainio paikka kuvien julkaisuun sekä palautteen saantiin. Nettiin on hyvä perustaa itse kuvatuista kuvista koostuva galleria, tai kuvat voi laittaa esille johonkin julkisista gallerioista, joissa kävijät voivat kommentoida kuvia ja antaa niistä palautetta ja parannusehdotuksia. 📷

ta, mutta pidemmän päälle kannattaa harkita esimerkiksi kuvatulostuspalvelujen käyttöä.

Kuvatulostuspalvelut ovat yleistyneet parin viime vuoden aikana, ja niiden hinnat ovat laskeneet kotikäyttäjille sopivalle tasolle. Halvimmillaan normaalkokoiselle kymppikuvalla muodostuu hintaa 25 senttiä, jolloin isompienkaan kuvamäärien valmistus kerralla ei lohkaista isoa siivua lompakosta. Myös isompien tulosteiden valmistus onnistuu aina julistekokoon saakka, toisin kuin mustesuihkutulostimilla, joista harva pystyy tulostamaan A4-kokoa isompia tulosteita.

Käytännössä kuvatulostuspalvelut toimivat niin, että käyttäjä lähettää digikuvansa tulostettavaksi netin kautta erillisen ohjelman avulla, ja itse kuvat toimitetaan kirjeenä postilaatikkoon. Ohjelmaan syötetään tiedot siitä, minkä kokoisina ja montako kappaletta kutakin kuvaa tilataan. Ongelmaksi voi muodostua suurien kuvatiedostojen hidas lähetys. Jos käytössä on hidas internetyhteys, saattaa kuvien lähetys kestää tunteja, riippuen luonnollisesti siitä, minkä kokoisia kuvat ovat ja montako niitä lähetetään kerralla.

Jotkut valokuvausliikkeet pystyvät myös tulostamaan digikuvia suoraan kamerasuostimelta tai CD-levyltä. Tällaisten liikkeiden hyvä puoli on siinä, että kuvat voi saada mukaansa hyvinkin nopeasti. Jo-

kaisesta kaupungista tällaisia liikkeitä ei luonnollisestiakaan löydy.

Uusia näkökulmia kuviin

Digikuvaus eroaa normaalista filmikuvauksesta luonnollisesti sillä, että filmien hinnat ja muut kuvauskustannukset eivät rajoita kuvausharrastusta. Muistikorttia ei siis todellakaan kannata säästellä, vaan kannattaa kuvata niin paljon kuin mahdollista ja päättää vasta kuvankäsittelyohjelmassa, mitkä kuvista säilyttää ja mitkä poistaa.

Kuvaamisen aiheita kyllä löytyy, kunhan katselee hieman ympärilleen ja uskaltaa ottaa erilaisia, normaalista poikkeavia kuvia. Kohdetta ei kannata tyytyä kuvaamaan kohdetta paikaltaan, vaan erilaisten kuvakulmien kokeileminen, kohteen ympäri kiertäminen ja kamerasuostimuksen liikuttaminen tuottavat yleensä hyviä tuloksia. Samasta kohteesta kannattaa aina ottaa useita kuvia. Yksinkertaisena ohjeena on myös sanottu, että aina kuvaa ottaessa kannattaa harkita, voisitko ottaa pari askelta eteenpäin, saadaksesi kuvaan tiukemman rajauksen.

On kovin tylsää katsella kuvia, joissa on jämähdetty kuvaamaan kohdetta kulmasta, josta se on muutenkin totuttu näkemään. Kuviin voikin lisätä

Vastauksia digikameran omistajan yleisimpiin kysymyksiin suomeksi.

www.saunalahti.fi/otr/digifaq.html

Yksityiskäytössä ilmainen kuvienhallintaohjelma.

www.irfanview.com

Suomenkielinen sivusto, jossa voit julkaista kuvasi julkisesti.

aukea.net/valokuvaus

Vastaava englanninkielinen sivusto.

www.photosig.com

Digikameroiden arvosteluja sekä artikkeleja digikuvauksesta.

www.dpreview.com